Film-cinema

EPOPEEA ULTIMULUI CORSAR

Figura uimitoare a lui Jean Lafitte, evocată de Fredric March în realizarea lui Cecil B. DeMille: „CORSARUL"

La începutul secolului trecut, un aventurier francez, fiorosul și fermecătorul Jean Lafitte, ținea sub teroare întregul golf al Mexicului. Era șeful temut al acelei cumplite asociații de pirați și contrabandiști al căror cuib se găsea la Barataria. Jean Lafitte, era ultimul corsar.

Necruțător și crud cu unii, bun și generos cu alții, acest gentilom al mărilor era mai frumos ca un zeu! Oamenii săi, dintre cari cel mai devotat era credinciosul său locotenent Dominique You, fost soldat al lui Napoleon, s'ar fi aruncat în foc pentru el. Și două femei îl iubeau: mândra Anette și umila Gretchen.

Suntem în Louisiana în 1815. Statele Unite sunt în războiu cu Anglia, a căror flotă stăpânește oceanele. Englezii atacă fortăreața New Orleans, cheia mărilor, și cer sprijinul lui Jean Lafitte, ale cărui hoarde — adevărată ormată a tadului — vor decide soarta bătăliei. Lafitte refuză categoric.

Evenimentele se precipită. Generalul Jackson, comandantul armatelor americane, e așeziat la New Orleans. Totul pare pierdut. In cele din urmă, bătrânul Jackson se adresează proscrisului Lafitte, pe care toți îl admiră și-l disprețuesc totodată, solicitându-i ajutorul...

Și acum, într'un ritm vertiginos, se succed episoade eroice, tragice și comice... Incendiul navei „Corinthian". Dramaticul consiliu de războiu al piraților. Bombardarea insulei Grande-Terre. Distrugerea ascunzișului lui Lafitte. Ridicarea piraților refugiați în mlaștinele depe coastă. Debarcarea lor, cu miile, la New Orleans. Liberarea corsarilor prizonieri. Asaltul flegmatic al armatei engleze, decimată de corsari... Totul e înscenat cu un simț rar al măreției, cu o știință a mișcării uimitoare, cu un fast neobișnuit.

In cele din urmă, bătălia dela New Orleans e câștigată de americani, datorită curajului bravilor pirați. Jean Lafitte, salvatorul Louisianei, glorios și triumfător, devine om liber, aclamat de populație...

Dar cea mai dramatică lovitură de teatru, cea mai neașteptată, se produce în public... Si Lafitte, sub privirile pline de ură, de durere și de dispreț ale celor pe cari i-a salvat cu atâta generozitate, va trebui să se reîntoarcă, spre destinul său. Nu ca erou, ci ca ucigaș condamnat să trăiască mereu în afara societății... Pe bordul vasului său, îl așteaptă însă Gretchen, a cărei iubire duioasă și nemărginită, îl consolează de toate nedreptățile și tristețile vieții...

De remarcat că alegerea lui Fredric March pentru rolul lui Jean Lafitte a fost făcută de Cecil B. DeMille pentru că talentatul actor seamănă foarte mult cu aventurierul francez. Creația pe care a reușit s'o facă Fredric March în rolul lui Lafitte este în adevăr măreață. Cei cari au văzut filmul, spun că March e de neuitat. Splendidă de umanitate, este, alături de Fredric March, Franciska Gaal. Blondă, fermecătoare, când pe rând tristă și veselă, Franciska Gaal ne dă aci creația ei cea mai plină de substanță artistică, făcând dovada categorică, pentru toți cei cari se îndoiau că este una din marile actrițe ale timpului. Akim Tamiroff, în rolul lui Dominique You, este pur și simplu admirabil. Are o creație care stă alături de aceea a lui March, cu demnitate. O distribuție aleasă completează filmul acesta, care reprezintă, desigur, unul din cele mai frumoase eforturi ale tehnicei cinematografice moderne.

Fredric March, într'o scenă din filmul CORSARUL

Cum a devenit CLAUDETTE COLBERT partenera lui CHARLES BOYER în filmul „A noastră e noaptea"

Nu mai e un secret pentru nimeni azi că și la Hollywood e lipsă de vedete.

Pentru un rol important, rol căruia în limbaj actoricesc i se mai spune și „gras", producătorul și regisorul încep o goană desperată pentru găsirea vedetei respective. Mijlocul pe care-l întrebuințează nu importă. Ceeace importă numai e găsirea vedetei potrivite.

In legătură cu aceasta, vom povesti acum o întâmplare destul de nostimă petrecută la realizarea filmului „A noastră e noaptea". Mai precis: cum a devenit Claudette Colbert vedeta acestui film. Intmplarea nu este lipsită de haz și ne zugrăvește moravurile din Cetatea filmului.

Casey Robinson, celebrul scenarist american care lucrează acum pentru „Warner Bros", (se știe că Robinson a scris scenariul excelentei comedii „Gentlemen după miezul nopții"), a terminat un scenariu excepțional de amuzant ce trebuia să fie transpus imediat pe ecran.

Asupra primului rol bărbătesc nu a fost nici o discuție. A fost ales numaidecât Charles Boyer.

In alte roluri importante urmau să apară Anita Louise și Basil Rathbone.

Fiindcă „Warner Bros" angajase pe Anatole Litvak, se lămurise și problema regisorului. Numele lui Litvak prezenta suficiente garanții ca nimeni să nu vorbească de alt contra candidat.

Totul părea în cea mai perfectă ordine. Și cum ca de obiceiu când totul pare pus la punct, s'a găsit și de astă dată ceva care trebuia să complice situația. Problema se pusese pentru cei dela „Warner Bros" cine trebue să interpreteze principalul rol feminin. Soluția trebuia găsită imediat, căci filmul urma să intre, de urgență, în lucru.

S'a vorbit, natural, de Kay Francis. Este doar una dintre vedetele preferate dela „Warner Bros". Din nenorocire, însă, Kay Francis terminase un film și era imposibil să turneze al doilea.

După Kay Francis, se zvonise la Hollywood că Alice Faye va deține rolul. Știrea a fost însă desmințită imediat de „Warner Bros".

Cum Anatole Litvak se căsătorise cu Miriam Hopkins, se credea că acesta îi va da ca dar de nuntă rolul principal în film.

Dar, desmințirea a venit iarăși foarte repede, și rolul principal feminin din „A noastră e noaptea" tot nu-și găsise titulara.

După câteva zile însă situația fu salvată prin alegerea Claudettei Colbert, care a întrunit aprobarea unanimă a conducătorilor studiourilor „Warner Bros".

Și iată cum Claudette Colbert a devenit partenera lui Charles Boyer în filmul „A noastră e noaptea".

—xox—

Sonja Henie, „prințesa patinajului în noul ei film „Happy Landing"

BARBARA STANWYCK va fi revăzută în „Stella Dallas"

„Stella Dallas" va rămâne una dintre cele mai remarcabile producții ale ecranului. O soție lipsită de gust și de maniere, dar o mamă unică, în stare să facă un sacrificiu ce merge până la eroism, aceasta e Stella Dallas din care Barbara Stanwyck face o figură de neuitat.

Dragostea maternă, în tot ce are mai uman și mai frumos, ne e redată aci cu un realism rareori întâlnit pe scenă sau pe ecran și înduioșarea pe care o produce acest film, va face pe spectatori să sufere de o potrivă cu nenorocita eroină.

E drept, că la început vom da cu toții dreptate lui Stephan Dallas că nu poate trăi alături de o femee de care îi este rușine; dar când această femee își răscumpără vulgaritatea prin delicatețea ei de simțire, prin lipsa ei de egoism, prin dragostea nețărmurită pentru copila ei, femeea aceasta ne devine dintr'odată profund simpatică.

Alături de Barbara Stanwyck, care interpretează pe nefericita Stella Dallas, mica Anne Shirley se relevă încăodată ca un talent de mare viitor, iar John Boles e desăvârșit în rolul său de soț și de tată.

Kink Vidor, regisorul filmului, merită toată lauda și recunoștința publicului pentru reușita lui realizare.

—oox●xoo—

Periferia newyorkeză în film

Periferie" e un film al mahalalei newyorkeze, mahala îmbăcsită de praf sau de mocirlă, după cum e vară sau iarnă, populată de oameni necăjiți sau răsvrătiți, cu casele ei neprimitoare, cu speluncile și cuiburile ei de hoți și, mai presus de toate, cu maidanele, cheurile și trotuarele ei murdare în marginea cărora își petrec o mare parte a zilei copiii proletarilor. Acești copii cari nu mai au din copilărie decât numele, căci mintea și sufletul le-au fost întinate cu toată turpitudinea existenței pe care o duc, sunt viitorii gangsteri ai New-York-ului.

Asistăm, în „Periferie" la lupta pe care o dă o biată fată curată și cinstită, asvârlită de soartă în acest iad, ca să-și salveze fratele de pe panta pierzaniei.

Și această fată găsește un aliat prețios într'un tânăr arhitect, rătăcit și el temporar prin acele locuri, iar dragostea ce-i unește îi salvează pe amândoi.

Sylvia Sidney și Joel Mc. Crea au în aceste roluri două creațiuni, cari nu vor fi uitate curând.

Din restul distribuției care este perfectă, trebue să relevăm, în mod special, așa cum a făcut toată presa mondială, pe acei câțiva tineri, mai mult copii, cari au izbutit să creeze tipuri extraordinar de realiste.

O montare originală asigură filmului un succes pe deplin meritat.

—oox●xoo—

Ascensiunea MADELEINEI CARROLL

Anghia și Franța n'au fost totdeauna prietene. Ioana d'Arc, eroina națională a francezilor, a fost doar arsă pe rug... Dar a trecut multă vreme de-atunci și cele două mari națiuni, despărțite printr'o simplă graniță de valuri, și-au întins brațele, așa cum a făcut irlandezul și franceza din a căror căsătorie s'a născut Madeleine Carroll, frumoasa vedetă de cinematograf.

Mama ei nu era decât de 26 de ani, când mica Madeleine a venit pe lume. Viitoarea vedetă a mers la școală ca orice fetiță cuminte și apoi s'a înscris la universitate. După câtva timp, o regăsim profesoară de limba franceză la Londra. Intr'o bună zi, însă, fuge de-acasă și se face artistă. I s'a încredințat un rol fără importanță într'un ansamblu de actori ambulanți.

Dar în curând începe ascensiunea. Madeleine Carroll se întâlnește cu producătorul de filme, Seymour Hicks, care îi încredințează rolul principal în filmul „The Guns of Loos". Apoi rămâne șase luni de zile fără angajament, bătând zadarnic la porțile tuturor studiourilor din Anglia. Cu toate acestea, izbutește să mai joace în două filme. Desgustată apoi de cinematograf, revine în teatru, unde repurtează mari succese. I se dă rolul principal din „Am fost sploană", dar nu mai vrea s'audă de filme.

Producătorii din Hollywood îi oferă telegrafic angajamente strălucite. In cele din urmă, acceptă și semnează un angajament la „Paramount" pentru principalul rol din „Nu mi-am ucis soțul".

De curând Madeleine Carroll a terminat un nou film „Prizonierul din Zenda", după nuvela lui Anthony Hope. In acest film, Madeleine Carroll va apare alături de Ronald Colman și Douglas Fairbanks junior.

O sugestivă scenă din filmul **Londra sub teroare**, interpretată de **Fritz Körtner** și **Margaret Wyner**

„Prințesa Tarakanova"

Conflictul care a adus față în față de împărăteasa Ecaterina cea Mare și pe misterioasa ei rivală, prințesa Tarakanova, e poate unul din cele mai pasionante episoade ale istoriei Rusiei țariste.

Acest conflict dramatic a inspirat pe Fedor Ozep, care a realizat un film din viața frumoasei prințese, socotită de unii o simplă aventurieră.

Pierre Richard Willm și Annie Vernay, într'o scenă din filmul PRINȚESA TARAKANOVA

Prințul Radziwil, patriot polonez și înverșunat dușman al împărătesei Ecaterina II-a a Rusiei, susține cauza tinerei principese Elisabeta Tarakanova, care se pretinde nepoata lui Petru cel Mare și moștenitoarea legală a țarilor, ca astfel cu ajutorul ei să recapete independența țării sale.

Radziwill a reușit să grupeze în jurul principesei Tarakanova la Veneția, numeroși partizani, ceeace neliniștește pe Impărăteasa Ecaterina. Aceasta trimite la Veneția pe contele Orloff, favoritul ei, spre a lua prizonieră pe principesa Tarakanova. Dar, în toiul carnavalului, pe când întâmplarea i-o scoate în cale, contele Orloff constată uimit că principesa e o copilă încântătoare și naivă pe care prințul Radziwill a domină pentru a servi cauza națională polonă.

Orloff se preface atunci că trece de partea Elisabetei. Tânăra principesă, pe care favoritul împărătesei o cucerise, e acum în culmea fericirii. Dar devotat misiunii sale, Orloff atrage pe Elisabeta pe corabia sa spre a o duce în Rusia. Farmecul și grația tinerei principese, cum și dragostea-i curată și adâncă îl robesc, așa că nu vrea s'o predea împărătesei; însă Nikolski, tovarășul de arme al lui Orloff, dă ordin în ascuns ca nava să fie îndreptată spre Rusia.

La Petersburg, Elisabeta e întemnițată. A pierdut orice nădejde și mai presus de toate trădarea lui Orloff o doare cumplit. Judecătorii ei încearcă zadarnic s'o convingă să-și renege origina. Orloff, desperat, încearcă s'o salveze, implorând iertarea împărătesii, care însă rămâne neînduplecată, căci a înțeles că Orloff a trădat-o pentrucă iubește pe Elisabeta, astfel că moartea va uni pe veci pe cei doui îndrăgostiți pe care viața i-a despărțit.

Filmul „Prințesa Tarakanova, care va rula în curând pe ecranul cinematografului „Aro", se bucură de o interpretare aleasă, în frunte cu reputații actori francezi Pierre Richard Willm, Suzy Prim, Roger Karl și noua vedetă Annie Vernay, care va fi o adevărată revelație pentru cinefili.

ISTORIE ȘI FILM

Ce a voit să înfățișeze Frank Lloyd în filmul „S'A NASCUT UN IMPERIU"

Frank Lloyd este astăzi, fără îndoială, una din personalitățile de seamă ale cinematografului american. Filme ca „Revolta de pe Bounty" și „Calvacada" l-au consacrat pe Frank Lloyd printre maeștrii incontestabili ai filmului de amploare epică. Ultima sa realizare este „S'a născut un imperiu", film de proporții neobișnuite, asupra căruia s'a scris foarte mult în presa americană. Iată lămuririle pe care Frank Lloyd însuși le-a dat ziaristului Relly Nevine, asupra operei sale:

„Noul meu film se încadrează în linia filmelor pur americane „al căror succes în ultimii ani a fost atât de mare, și aceasta în toată lumea, încât la Hollywood s'a decis realizarea unor noui opere de acelaș gen. In „S'a născut un imperiu" am adus pentru prima oară pe ecran istoria marilor societăți de transporturi, cari au realizat legăturile dintre Atlantic și Pacific, punând astfel bazele consolidării viitoare a Statelor Unite ale Americei, Bineînțeles, eu nu am turnat un film istoric „și unul în care subiectul e extras din istorie. Ceeace urmăresc eu — și e datoria mea — este să realizez, în primul rând, un spectacol. Iar din istorie, nu extrag faptul în sine, ci caut semnificația lui umană, cu alte cuvinte, caut mobilul uman al actelor istorice.

„Sub prizma aceasta trebue privit noul meu film „S'a născut un imperiu". Se va vedea că înfăptuiri epocale, au la bază mari sentimente și mari ambiții personale. In filele istoriei, cercetătorul atent va găsi pulsațiile vieții.

„Eroii mei sunt oameni simpli. Nu sunt marii șefi cari au luat inițiativele și au primit aplauzele. Sunt oameni mici, adeseori necunoscuți, cari au înfăptuit efectiv, cu riscul vieții și al fericirii lor, planurile celor de sus. Joel McCrea interpretează rolul unui simplu curier al companiei de mesagerii „Wells Fargo". Viața lui o înfățișez eu și pe marginea ei, epopeea unui imperiu...

Dar, totul e umanizat... Prezența subtilei actrițe care este Frances Dee, dă filmului și acea grație feminină, care nu poate lipsi dintr'un adevărat spectacol... Nu vreau, spunând aceasta, să mă laud pe mine sau să laud spectacolul realizat de mine. Spun numai ceeace cred că trebue să fie un spectacol. In ce măsură am știut să îndeplinesc condițiile spectacolului, vor spune spectatorii..."

Aceștia și-au dat, în răstimp, verdictul. In adevăr, la New-York, sala unde rulează filmul lui Frank Lloyd a fost luată cu asalt.

Pierre Richard Willm și Annie Vernay, într'o scenă din filmul PRINȚESA TARAKANOVA

Când vrea femeea, viitoarea premieră a cinematografelor „Capitol" și „Roxy"

Noul film pe care cinematografele „Capitol" și „Roxy" ni-l vor prezenta în cursul acestei săptămâni, este o comedie care justifică pe deplin calificativul de „specific americană".

LORETTA YOUNG

In adevăr, ce poate fi mai specific american, decât o luptă între un gazetar și una din acele tinere și frumoase multimilionare, pe care Providența pare să le fi creat anume, spre a da ziariștilor materialul senzațional pentru pagina întâia a gazetelor lor.

Fără a intra în amănuntele subiectului, cu adevărat original, trebuie să spunem că ceeace formează tocmai „poanta" acestui film, e faptul că reporterul, — indiscret până la temeritate în goana lui după știri senzaționale, — devine, printr'o nostimă întorsătură a lucrurilor, pradă el însuși colegilor săi și jucăria capricioasei bogătașe.

E de prisos să spunem că, în cele din urmă, totul se termină cu bine pentru toți, și e de ajuns, credem, să menționăm că personagiile principale sunt interpretate de Tyrone Power, Loretta Young și Don Ameche, spre a convinge publicul că va asista la un spectacol de calitate, în care veselia, sentimentalismul și ironia, se contopesc ca să dea un tot excepțional de amuzant.

—oxo●oxo—

Continuarea unui succes

Cinematograful „Regal" va relua în cursul acestei săptămâni marele film al lui Herbert Wilcox, „Victoria, Suverana Angliei".

Se știe că abia anul trecut s'a împlinit termenul fixat de guvernul britanic pentru ridicarea interdicției de a înfățișa pe scenă sau în film, viața ori crâmpeie din viața reginei Victoria. Herbert Wilcox a folosit prilejul ca să realizeze primul film asupra celei mai glorioase domnii din istoria Angliei.

Rolul reginei Victoria este interpretat de cunoscuta actriță Anne Neagle, iar rolul prințului consort Albert e interpretat de Anton Walbroock.

—xox—

DOLORES DEL RIO într'un film de spionaj

Dolores del Rio, deși e o actriță care apare rar pe ecranele noastre, își are admiratorii ei credincioși, cari vor primi cu bucurie vestea reapariției sale într'un rol demn de ea. In adevăr, trebue să recunoaștem, că această femee pe cât de frumoasă pe atât de talentată, a fost nevoită, de regisori, să interpreteze roluri inferioare talentului ei.

De astă dată, Dolores del Rio apare în rolul unei spioane, îndrăgostită de un ofițer englez, care datorită unei uimitoare asemănări, joacă rolul unui ofițer german, izbutind astfel să pună mâna pe niște acte de mare importanță pentru țara sa. Ofițerul se înapoiază triumfător la soția și copilul său, în timp ce spioana e nevoită să se sinucidă, spre a-și uita dragostea nesocotită.

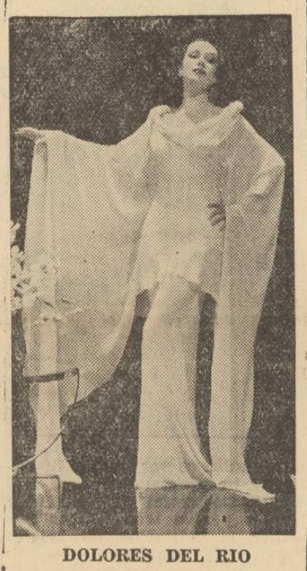

DOLORES DEL RIO

Peripețiile acestui episod dramatic din războiul mondial sunt de un dramatism intens și redate cu o veracitate rar întâlnită de reputații actori Peter Loore, George Sanders. Virginia Field, Joseph Schildkraut și Lionel Atwill.

„Când o spioană iubește", așa se intitulează filmul, e o producție Darryl F. Zanuk, regisată de Gregory Ratoff.

—xxx●xxx—

Două reluări

Cinematograful „Bulevard Palace" prezintă filmele „Cum se cuceresc bărbații", cu Errol Flynn și Joan Blondell și „Teroare", cu Edward G. Robinson și Bette Davis.

Un program dublu, excelent, făcut anume pentru a atrage numeroși spectatori.

Două reluări de succes, bine venite pentru acei cari au scăpat la premieră aceste filme.

CRONICA FILMULUI

La „Capitol" și „Roxy":

„Gasparone"

Desigur că „Gasparone" face parte din tot ce s'a realizat mai bun în genul operetei cinematografice, Atâta voie bună, atâta umor, atâta melodie, iată lucruri rare, chiar în operete.

Și apoi „Gasparone" are acțiune și libretistul a avut inspirație când a imaginat scenariul. Regisorul filmului este Georg Jacoby. A fost deajuns un singur film „Sylvia", ca toată lumea să se convingă că Jacoby este unul dintre cei mai talentați regisori ai studiourilor europene.

Inzestrat cu o inteligență vie și un spirit ascuțit de observație, Jacoby se pricepe de minune să pătrundă în inima amănuntelor, scoțându-le în relief. Așa s'a întâmplat și cu ultima sa realizare, „Gasparone", după cunoscuta operetă a lui Carl Millöcker.

Presa străină a primit filmul cu mari elogii, iar publicul a contribuit prin votul său la consolidarea acestei biruințe.

O inscenare perfectă, cu grijă de amănunte și de nuanțe, cu ample desfășurări de figurație și cu mult fast asigură acestei operete un cadru fastuos.

Și interpretarea este de primul ordin:

Marika Röck, actrița subtilă și volubilă, ale cărei apariții sunt, din păcate, atât de rare, e, ca de obicei plină de vervă și fantezie. Plin de haz, excelenții comici Leo Slezack și Oskar Sima. Foarte bine noul star olandez Joe Haesters, cunoscut din „Studentul cercetor". Acesta pe lângă că e un actor de mare talent, dar mai e și un cântăreț desăvârșit. Excelenți, deasemeni, toți ceilalți interpreți ai rolurilor secundare.

„Gasparone" constituie, indiscutabil, un spectacol de copios amuzament, de muzică și fantezie, un spectacol reușit din toate punctele de vedere.

MARIKA RÖKK

La „Trianon" și „Elysee":

„Mazurca albastră"

Cine ar fi putut interpreta mai bine viața unei vedete de revistă decât Martha Eggerth?

De aceea regisorul Carl Lamac nu a început turnarea filmului „Mazurca albastră" care constituie în prezent succesul ecranelor parisiene până ce Martha Eggerth nu a fost disponibilă.

Alături de vedeta cu glasul de aur apar cei mai simpatici comici ai Vienei, cari au creații reușite în rolurile ce le-au fost încredințate.

Mereu supărat, nemulțumit și arțăgos e domnul casier al teatrului, Hans Moser. Zăpăcit, sentimental, Paul Hörbiger cântă din vechea lui armonică din „Două inimi într'un vals", „Zwei Herzen und ein viertel tact" câteva melodii de mare succes. Regisorul grav printre balerine, îndrăgostit fără speranțe e Theo Lingen, iar mica, durdulia și poznașa cameristă a vedetei, e Lucie Englisch.

Mult umor, puțină melodramă, decoruri fastuoase, melodii noui lansate de Martha Eggerth, apariția celor patru mari comici și în plus o nouă vedetă masculină, chipeșul Fritz van Dongen, iată surprizele pe cari ni le pregătește prezentarea filmului „Mazurca albastră".

Martha Eggerth farmecă și surprinde pe spectatori, în interpretarea Mariettei, vedeta capricioasă și îndrăgostită.

MARTHA EGGERTH

Melodiile noui ale lui Frantz Grothe vor fi în curând pe buzele tuturor, iar situațiile comice create de trinitatea Moser-Hörbiger-Lingen fac din „Mazurca albastră" unul dintre cele mai interesante filme al anului.

Cariera lui DICK FORAN

Numele său adevărat este John Nicolas Foran. S'a născut în Felmington, statul Jersey, la 18 Iunie 1910. Este fiul colonelului Arthur F. Foran, senator republican.

A urmat cursurile academiei Mercersberg, apoi s'a înscris la universitatea din Princetown. Aci joacă intens foot-ball, baseball, hockey. Adeseori joacă și teatru la diferite serbări școlare. Dar marea lui ambiție este să devină geolog.

După terminarea universității întreprinde o serie de călătorii maritime, în calitate de membru al echipajului unui vapor. Obține apoi un post de inspector la Compania de transport Pensylvania. In această calitate, ajunge la Hollywood.

Cântă de câteva ori în fața microfonului, ceeace-i facilitează debutul pe ecran. Ambiția lui actuală este de a-și continua cariera cinematografică și de a fi un star strălucit. In caz că ar renunța la cariera dramatică, Foran spune că ar începe să cânte la radio și Operă.

Afară de teatru, manifestă mare interes pentru muzică. Cântă la vioară, chitară, acordeon.

Rolul său favorit este acela al marinarului Gifford din „Shipmates forever", cu Dick Powell. Urmează în ordine cronologică rolul de cowboy din „Ferma morții".

Îi place să călătorească și a fost în America de sud și în Indiile vestice. Acestea îi plac cel mai mult. Nu manifestă prea mare interes pentru îmbrăcăminte; nu se poate spune deci că este un dandy, dar preferă să-și cumpere hainele din New-York.

Adevăratele sale extravaganțe sunt: cumpărarea puștilor, undițelor și bărcilor. Posedă o colecție impunătoare de puști și undițe. Intenționează de mult timp să facă înconjurul lumii într'o barcă. Este chiar proprietarul unei corăbioare cu numele „Orca".

Afară de sporturile cari îi plac, Dick Foran e mare amator de lecturi de cărți de aventuri. Autorii lui favoriți sunt: Jack London, Zane Grey, Joseph Conrad, Gene Fowler, Throne Smith și Rafael Sabatini.

Îi plac animalele și afară de câinele său pe care îl chiamă Hans, are un cal de rasă cu care apare în filmele sale.

Talismanul lui Dick Foran este prima monedă emisă de monetăria Statului Liber irlandez. E extrem de superstițios, în ce privește numărul 13.

Dick Foran este angajat de casa „Warner Bros", și ultimele sale producții sunt: Praitrie Thunder, Empty Holsters, Devil's Saddie Legion, Blazing Sixes.

DICK FORAN

—xxx●xxx—